

Stran: 12
Rubrika: /
Žanr: poročilo
Površina članka: 568 cm²

Kljub pomanjkanju denar obsežen program

Vesna Leskošek je na okrogli mizi Delavke med svobodo, izbiro in revščino s sogovornicama – filozofinjo Renato Salecl in umetnico Marijo Mojco Pungerčar – opozarjala na današnje stanje: Abrakadabra, pravice so tu, abrakadabra, pravice so izginile. Le da se tokrat ne skrivajo v kakšnem nevidnem predalu in se čez čas čudežno vrnejo. Zares so izginile, za vedno, tako kot je izginil denar za veliko kulturnih, zdravstvenih, socialnih in drugih pravic. Del čarovnije je tudi v tem, da se tega pravzaprav niti ne zavedamo, dokler jih ne potrebujemo. Nasprotno, kar naprej trdijo, kako so poskrbeli za več, kot je bila pripravljena dati prejšnja vlada in še prejšnja in tista prva ali druga. Kadar je treba kaj dati, plačati račun za že opravljeno delo, nakazati plačo za trdo delo ali povrniti stroške kakšnega dogodka, je treba zategniti pas.

Alja Stvarnik, predstavnica za stike z javnostjo letošnjega festivala Mesta žensk, nam je med drugim zaupala, da ji je kar hudo, ker se bo festival končal. Tako zelo navdihujoč je bil zanjo, da je kar žarela, ko smo se pogovarjali z njo.

Stran: 12
 Rubrika: /
 Žanr: poročilo
 Površina članka: 568 cm²

Čaranje v mestu žensk

Prejšnjo soboto se je v Ljubljani končal že 17. mednarodni festival sodobnih umetnosti – Mesto žensk, ki zaradi programa postaja eden najbolj edinstvenih in prepoznavnih dogodkov v Sloveniji in vzor številnim podobnim. Odpira nov prostor, v katerega ustvarjalke iz vsega sveta prinašajo nove sile, s katerimi čarajo prijetnejše razpoloženje in bolj naklonjeno okolje ne le ženskam, ampak vsem, ki verjamejo v čudež ustvarjalnega duha. Pogovarjali smo se s tiskovno predstavnico projekta Aljo Stvarnik, ki nam je tudi v imenu prezasedene ekipe, predvsem programske vodje Mare Vujić, navdušeno predstavila festival.

Tekst: UKG, foto: **NADA ŽGANK, JAKA KOREN**

Letošnje tematsko vodilo je bilo Abrakadabra, želja, da bi z različnimi umetniškimi projekti ponudili drugačen pogled na človeški obstoj. Stanja v družbi nikakor niso hoteli ignorirati, ampak vnesti vanj lepše razsežnosti, kot nam jih zdaj ponuja. Igrivost, sanje, čaščenje, pogum, radost in začudenje. Kot je bilo čutiti iz pripovedovanja sogovornice, ki je veliko dogodkov sama doživela, je festival zagotovo pušal omenjene sledi pri obiskovalcih vseh generacij in profilov.

Obiskovalci so si v desetih dneh lahko ogledali okrog 60 prireditev. Organizatorji so poskušali najti take, ki jih pri nas ne najdemo prav pogosto. Ščepec drugačnosti je gotovo še eden od prepoznavnih znakov festivala.

Letos je Mesto žensk žal že mimo, če vas zanima preteklost festivala, si lahko v prostorih Kinoteke ogledate najbolj čudovite prebivalke Mesta žensk v zadnjih desetih letih, ki jih je v objektiv ujela fotografinja Nada Žgank.

Dasniya Sommer v performansu združuje tradicionalno japonsko prakso zvezovanja z vrvo in elemente klasičnega baleta.

Novost je bil tako imenovani rezidenčni program, ki so ga pripravili v sodelovanju s Kulturnim centrom Tobačna 001, v okviru katerega so gostili poljsko-nemško umetnico Justyno Koeke. Na festivalu je predstavila tri projekte – nenavadne, vendar duhovite umetniške akcije, za katere je navdih našla v pravljicnem svetu.

Obleka za iluzije

Liz Aggiss, odpadniška umetnica, že trideset let ustvarja kot koreografinja in plesalka; zaljubljena v groteskni ples in varietejsko gledališče postavi v ospredje svoje zrelo, pomenopavzno telo in razkazuje taktike preživetja na odru.

Heather Cassils, umetnica in bodibilderka, je navdih za fizično zahteven performans našla v mitološkem junaku Tereziasu iz Teb, ki se je za sedem let preobrazil v žensko. S toploto lastnega telesa je topila neoklasicistični ledeni torzo in uprizorila preobrazbo spola.

Na razstavi Urok se je predstavilo štirinajst mednarodnih umetnic, vsaka s svojo izkušnjo življenja in umetnosti. »Besede nosijo v sebi magično moč in uroke. Podobe prebujajo jezikovne vzorce in vsak obred in kretnja jamčita mistično vdanost. Pazite, kaj mislite, kadar odprete oči, da bi videli,« je med drugim ob tej priložnosti zapisal Predrag Pajdić, kurator razstave. Razstava bo na ogled še vse do 23. oktobra v galeriji Skuc v Ljubljani.